

lig ikke være Tvivl om, hvorledes Folke-tingets Flertal vil stille sig til disse Poster, naar de komme til Afstemning paa Tillægsbevillingsloven. For mig er det klart, at disse Poster ville blive forkastede af Folke-tingets store Flertal, medmindre der skulde foreligge noget ganske nyt, som ingen af os kender. Men det er der ikke Spor af Sandsynlighed for. Jeg antager derfor ikke, at der er Grund til at dvæle længere ved dette Punkt. Naar jeg har taget Ordet, er det nærmest for at yde min Tilslutning til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem, der aabnede Forhandlingerne, det ærede Medlem fra Lejre (O. Hansen), om Alderdomsunderstøttelsen. Vi have allerede haft Lejlighed til at drøfte denne Sag i Finansudvalget, idet en af mine Meningsfæller der fremdrog det Spørgsmaal, om der ikke vilde være Anledning til at søge en større Bevilling, til at gaa ud over de 2 Mill. Kr. Jeg kan paa ingen Maade erkende, at det ærede Medlem fra Odense har Ret i den Betragtning, at man ikke kan gøre det uden særlig Lov. Alderdomsforsørgelsesloven fastsatte to Grænser for Statsbidraget, at Kommunerne fik indtil Halvdelen af det anvendte Beløb, og at Statsbidraget blev 2 Mill. Kr. aarlig. Men der er intet i Vejen for, at man paa de aarlige Finanslove kan forøge dette Beløb, og det kunne vi bedst se, naar vi se hen til en Lov af lignende Art, nemlig Sygekasseloven. I Sygekasseloven betinges Statsbidraget af Medlemsantallet, og det aarlige Tilskud til de anerkendte Sygekasser ansættes til en Sum af indtil $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men vi vide alle, at vi allerede paa den nuværende Finanslov ere naaede til 730,000 Kr., idet man har erkendt, at naar man vilde opfylde de øvrige Regler, der fandtes i Sygekasseloven, vilde det være rigtigt at gaa til denne Forøgelse af Bevillingen. Paa samme Maade tror jeg, man maa kunne enes om, at, naar man vil holde den Regel, som er Grundreglen i Alderdomsunderstøttelsesloven, at Staten tilskyder Halvdelen til Alderdomsunderstøttelsen, maa man ogsaa kunne gaa til en Forøgelse af de 2 Mill. Kr. Og jeg tror, at Betænkighederne ville være saa meget mindre ved at gøre dette over for Alderdomsunderstøttelsen, som det jo er klart, at vi ved Sygekasseloven staa over for en Udvikling, hvor der efterhaanden vil kunne blive Tale om langt større Summer, medens vi med Hensyn til Alderdomsunderstøttelsen vistnok snart ere naaede til et Punkt, da det hele Forhold bliver mere fæstnet. Jeg tror ikke, at der vil

kunne være Tale om tilnærmelsesvis saa store Overskridelser af de 2 Mill. Kr., som der paa Sygekasseloven har været og vil blive med Hensyn til den halve Million, Sygekasseloven har stillet til Raadighed for de anerkendte Sygekasser. Jeg maa altsaa tillade mig at støtte den Tanke, det ærede Medlem for Lejre (O. Hansen) fremsatte og, anbefale den til videre Behandling af det Udvalg, der faar med denne Sag at gøre.

Ole Hansen: Efter de Udtalelser, der nu ere fremkomne dels fra det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), dels fra det ærede Medlem, der nu satte sig (H. Holm), kan jeg indskrænke mig til et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) var en Modstander af at forhøje Statstilskuddet til Alderdomsunderstøttelsen, og han fremhævede navnlig dette, at saa burde vi ogsaa tage Loven op til Revision. Kunde vi altsaa samtidig faa Loven forbedret, vilde han muligvis ogsaa være med til et større Tilskud. Jeg vil dertil sige, at selvfølgelig har jeg for mit Vedkommende ingen Ting imod, om denne Lov blev tagen op og blev gjort til Genstand for ny Forhandling og Undersøgelse, for at den muligvis kunde blive forbedret; men paa den anden Side er det min Tro, at det vil tage Tid. Jeg tror, at vi allerede have haft Erfaring for, at en saadan Forbedring af Loven vil tage Tid, og jeg kan derfor ikke se, at der er nogen som helst Grund til at holde et større Tilskud til Alderdomsforsørgelsen tilbage fra Statens Side. Samtidig med at vi ydede et større Tilskud, altsaa gik ind paa at yde Halvdelen af, hvad der anvendes til Alderdomsforsørgelsen, kunde vi meget vel ved Siden deraf arbejde paa at faa Loven forbedret og søge at komme til en Forstaaelse derom. For øvrigt forbavsede det mig noget, at det ærede Medlem udtalte sig mod den Tanke, eftersom jeg dog tidligere synes at have hørt det ærede Medlem udtale sig om, at Kommunernes Byrder ere store og trænge til at lattes. Det forekommer mig, at dette kun er en ganske rimelig og fornuftig Tanke at støtte Kommunerne ved at afholde Halvdelen af de Udgifter, som Alderdomsforsørgelsesloven kræver. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Høfderne skal jeg sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen), at naar han anser det for en nyttig og gavnlig Foranstaltning, skal jeg slet ikke udtale mig derimod; kun fore-